

OJE

BLIKKET

**Aktiv sommer-
skole for syns-
handicappede
børn**

**Blind stole-
fletter ser med
fingrene**

**Ny forskning
skal redde flere
fra synstab**

**Rita så
lyset, da
synet
forsvandt**

**Vov - vi er
blandt verdens
bedste
førerhunde**

OJE

BLIKKET

Bidragydermagasinet
fra Dansk Blindesamfund
Nr. 32 · 11. årgang
August 2023

ISSN nr. 2245-9847

Udgiver
Dansk Blindesamfund
Blekinge Boulevard 2
2630 Taastrup
Telefon 38 14 88 44
oejeblikket@blind.dk
www.blind.dk

Redaktion
Ansvarshavende redaktør:
Ask Løbjerg Abildgaard
Redaktør: Christina Hammer
e-mail: oejeblikket@blind.dk

Design: ThinkCreative

Oplag: 80.000 eks.

Næste udgivelse:
December 2023

Sammen udfordrer vi blindhed.
Vi støtter og hjælper mennesker
med synshandicap. Vi kæmper for
at skabe lige muligheder i samfun-
det. Og vi bidrager til at forebygge
synshandicap.

Følg os på Facebook:
[www.facebook.com/
danskblindesamfund](https://www.facebook.com/dansksblindesamfund)
og på Twitter:
<https://twitter.com/DKblind>

Støt vores arbejde på
www.blind.dk/syn

Vores førerhunde
er som de første og
eneste i Danmark
optaget i verdens
fineste forening for
førerhunde.

INDHOLD

- 4 Rita fandt lys i mørket som blind præst
- 7 Støt førerhundene
- 8 Blind stolefletter giver dansk design nyt liv
- 12 To millioner kroner til fem lovende forskningsprojekter
- 15 Støt forskning i øjensygdomme
- 16 Ny forskning skal sikre bedre behandling til uveitis-patienter
- 20 Michael havde grøn stær uden at vide det
- 22 Sommerskolen er et frirum for børn med synshandicap
- 26 Isatu er synshandicappets stærke stemme i Sierra Leone
- 28 Danske førerhunde træder ind i verdenseliten
- 31 Konkurrence

Forskning og førerhunde i verdensklasse

Der er så meget at glæde sig over denne sommer. Vores førerhunde har fået en international certificering og er nu blandt verdens bedste. Ny forskning i øjensygdomme betyder bedre behandling og mindre risiko for synshandicap. Børnene på Sommerskolen får selvtillid og oplever frihed og bekymringsløs glæde i samværet med nogen, der er som dem selv. I sandhed en glædesfyldt sommer.

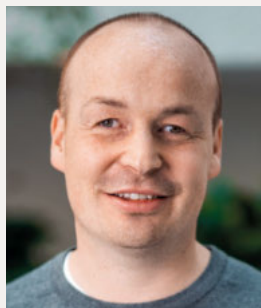
Glæden deler jeg med dig, der støtter Dansk Blindesamfund. For uden dig kunne vi slet ikke sætte alle de skibe ud på det danske havblå vand og sejle mod nye sejre for mennesker med synshandicap. Din støtte betyder, at vi kan gøre mere for flere. Vi kan skabe bedre liv for blinde og svagsynede, og vi kan støtte forskning, så færre mister synet.

Stor tak til dig, fordi du gør en forskel for Rita, Aya, Flemming, Ida, Amalie, Rikke, Kurt – alle de skønne mennesker med synshandicap, du kan læse om inde i bladet. Nyd deres livsbekræftende historier og vid, at dit bidrag har bragt dem mod og livsglæde.

Tak fordi du har været med til at gøre sommeren til noget særligt og tak for din støtte til Dansk Blindesamfund og vores arbejde for mennesker med synshandicap.

Mange hilsner

Ask Løbjerg Abildgaard
Landsformand for
Dansk Blindesamfund

Der er flere måder at støtte Dansk Blindesamfund på, så vi fortsat kan hjælpe blinde og svagsynede.

BANK

Overfør din støtte til reg. nr. 4180 og kontonr. 0010780004.

MOBILEPAY

Send din støtte til 92310. Husk at skrive din adresse i beskedfeltet.

WEB

Gå ind på blind.dk/syn og giv din støtte.

SMS

Send teksten SYN til 1217, så støtter du med 150 kr.

Med Guds hjælp kom Rita igennem sit livs største krise og valgte at læse til præst.

Rita fandt lys i mørke

Rita gennemgår sit livs krise og finder sit sande kald, og med synshandicap og førerhund ved sin side vier hun ægtepar, foretager bisættelser og spreder håb, når hun holder gudstjenester

TEKST: CAROLINE LARSEN • FOTO: HENRIK FRYDKJÆR

→ Når kirkeklokkerne ringer, og Rita Skov Possienke går til alteret, er det altid i følgeskab med sin trofaste makker, førerhunden Tommy. Rita er nemlig en af Danmarks få blinde præster, men det afholder hende ikke fra at udføre sit livskald – at gøre en forskel for andre som sognepræst. Det har dog været en lang og snørklet vej.

Musikken var alt

Rita er uddannet organist fra Det Kongelige Danske Musikkonservatorium og arbejdede som organist i 20 år, indtil en dårlig ryg tvang hende til at skifte kurs.

”Organist lå lige til højrebenet, for min mor var meget musikalsk og har skubbet mig i den retning. Jeg har også spillet klaver, siden jeg var tre år og kunne nå tangenterne”, siger Rita Skov Possienke, der er født blind.

Som blind organist brugte Rita mange timer på at øve sig, da hun ikke kunne læse punktnoder, når hun spillede, så derfor var hun nødt til at lære salmerne udenad. De mange timer på orgelbænken i samme stilling resulterede i en nedslidt ryg. I 2006 blev hun derfor sygemeldt og måtte opgive sit livsværk – musikken. En beslutning, som var hård, men uundgåelig.

”Det var rigtig hårdt. Musik var mit liv, så jeg kunne slet ikke forestille mig en hverdag uden orgelspil. Jeg følte mig modløs”, fortæller Rita, som var til en sidste undersøgelse for at være sikker på, at der ikke kunne gøres noget. Læ-

gen så dog heller ingen anden udvej, end at hun var nødt til at stoppe som organist og søge om pension.

Som sendt fra himlen

På vej hjem i Falck-bilen var Rita slået ud, så hun besluttede sig for at bede en bøn til Gud, der måtte have en større plan med hende. Da Rita trådte ind ad døren til sit hjem, kom hun pludselig i tanke om, at hun som ung enten ville være organist eller præst.

”Jeg oplevede det som et kald. Et tegn fra Gud, der viste mig vejen. Jeg skulle drives så langt ud med mit orgelspil, før jeg var klar til at lytte til den tanke, jeg havde som ung”, siger Rita.

Volapyk på punktskrift

På Ritas teologiuddannelse stødte hun på udfordringer som synshandicappet. Hun skulle for eksempel lære hebraisk og latin på punktskrift, som krævede en stor indsats og tilpasning. Bøgerne kom typisk ikke til tiden, for de skulle indlæses elektronisk, for ellers ville de fylde for meget. Bare Bibelen på punktskrift fylder 41 store ringbind.

Da Rita begyndte på kandidaten, havde hun et semester, hvor hun skulle i praktik. Det var dog ikke helt ligetil at finde en praktikplads. Hun ringede rundt til en række præster for at høre, om hun måtte komme i praktik hos dem. Hver gang blev hun mødt af det samme svar, at de desværre ikke havde tid eller ressourcer. Hun ringede der- →

Førerhunden Tommy har sin faste plads i kurven, når Rita forbereder sig til dagens gudstjeneste.

for til en underviser på universitetet, som anbefalede hende at ringe til Tilst og Kasted Kirke, hvor hun i dag er ansat.

"Da jeg ringede denne gang, "glemte" jeg at sige, at jeg er blind. Det havde jeg sagt til de andre uden positive resultater. Til sidst i samtalen nævnte jeg kort, at jeg er blind, men mente ikke, at det var en udfordring for at udføre præstearbejdet", forklarer Rita, som trods udfordringer gennemførte sin uddannelse og blev ansat som præst i Tilst og Kasted Sogn.

Lige ved og næsten

Det var dog tæt på, at hun endnu engang måtte opgive sit drømmejob, da hun i 2013 blev kørt ned og brækkede ryggen, så hun ikke kunne bevæge sine ben. Derfor var der en lang periode, hvor hun måtte indstille uddannelsen og i stedet fokusere på et intenst genoptræningsforløb. Med en stålfast tro, ukuelig livsvilje og en vis portion stædighed formåede Rita at kæmpe sig tilbage efter ni måneder og færdiggøre studiet. Hun husker derfor tydeligt sin første gudstjeneste.

"Jeg havde det godt og følte, at jeg var landet på den rigtige hylde. Det var en utrolig festlig dag. Kirken var fuld, så jeg følte mig støttet af menigheden og mine kollegaer. Det var helt fantastisk og en af mine største dage", smiler Rita, der føler sig taget godt imod af menigheden. De er imponeret over alt det, Rita formår uden synet.

Førerhunden viser vej

Når Rita forestår altergang, får hun hjælp af en kirkesanger, som fører Ritas hånd, når hun uddeler oblater. Når det kommer til at skænke vinen, får Rita også hjælp, for ellers skulle hun stikke en finger i glasset for at mærke, hvornår hun nærmede sig kanten. Derefter har de et hemmeligt tegn, så Rita ved, hvornår hun skal sige "Dette er Jesu Kristi blod."

Ved bryllupper får hun hjælp af brudeparret, da de bliver bedt om at rømme sig, når hun skal lægge hænderne på deres hoveder og velsigne dem. For på den måde ved hun lige præcis, hvor deres hoveder er.

Når Rita holder prædikener, lader hun fingrene glide over sit punktapparat, som hun forinden har noteret stikord på. Det vigtigste hjælpemiddel er dog førerhunden Tommy, som følger hende sikkert overalt i sognegården og i kirken. Når Rita holder gudstjeneste, indfinder Tommy sig på sin faste plads i prædikestolen eller ved siden af alteret, hvor han ligger helt uforstyrret af orgelmusikken. For inden Tommy flyttede ind hos Rita, boede han hos en førerhundetræner, der tog ham med i kirke, da de vidste, at Rita skulle overtage den firbenede hjælper.

Verdens bedste arbejde

Rita er taknemmelig for sit arbejde. Hver eneste dag oplever hun, hvor meningsfyldt det er at være til stede for mennesker i deres største øjeblikke – både de svære og de lykkelige. Som præst er hendes rolle ikke kun at formidle tro og åndelighed, men også at være støtteperson og omsorgsperson for dem, der har det svært.

"At kunne støtte og hjælpe andre er selve essensen af mit arbejde. Når nogen fortæller mig, at jeg har været en støtte og hjulpet dem gennem en svær tid, er det noget af det mest berigende og givende, jeg kan forestille mig", siger Rita. ■

Vuf!

Vi har brug for din hjælp...

SMS
teksten
GAVE til 1416
og støt med
150 kr.

Støt

Vi mangler hvalpe!
Støt nyt avlsprogram. Med
din gave kan vi opdrætte
hvalpe nok. Din støtte sikrer,
at blinde stadig kan få
førerhund.

Blind stolefletter giver dansk design nyt liv

For cirka 30 år siden mistede Flemming Saaby 99 % af sit syn i løbet af et par måneder. Synstabet sendte ham ud i en dyb krise, hvor han havde svært ved at forestille sig et liv uden syn. I dag fletter han stolesæder, hvor hans fintfølende fingre fungerer som øjne. Han vil gerne udbrede kendskabet til synshandicap og vise omverdenen, at man sagtens kan en hel masse, selvom man er blind. Det gør han med sin virksomhed "De blinde stoleflettere", som sætter kvalitet i højsædet.

Flemming vil gerne inspirere mennesker med synshandicap til at gøre andet end at tage boglige uddannelser. Bruge deres hænder og krop. Og inspirere til at starte op som selvstændig.

Da Flemming var omkring 30 år, mistede han 99 % af synet i løbet af et par måneder, hvilket sendte ham ud i en dyb krise. Han havde svært ved at forestille sig et liv uden syn, for han var afhængig af synet til alt, hvad han foretog sig – kapsejls, cykling og han samlede på bøger og var uddannet inden for elektronik og EDB.

Der er en stor fordel ved at være blind stolefletter, for Flemming får ikke ondt i nakken af at kigge på det, han laver. Flemmings fingre er hans øjne.

Snoren til stolesæderne er lavet af papir, som er snoet og beklædt med voks. Det har en brudstyrke på 70 kilo. Til en stol skal der cirka bruges 125 meter snor.

Flemming bruger primært sine hænder til at flette stole, og ellers har han en talende målestok og tommestok med punktskrift som hjælpemiddel.

Flemming elsker at give nyt liv til gamle stole, så de kan holde 40-50 år mere. Her er det en kunde, der skal have nyt flet på sine barndomsstole. Han var så tilfreds med arbejdet, at han skulle have lavet yderligere syv stole.

Flemming bruger den fine følesans i fingrene til at mærke, om flettet er korrekt.

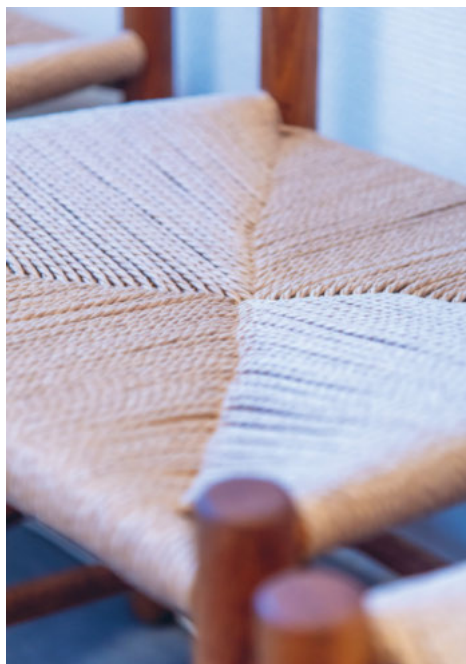
Flemming er afhængig af seende assistance til alt det administrative og klargøring af stolene, når de skal renses ned og limes, da Flemming ikke kan skelne de forskellige træsorter fra hinanden. Han har derfor ansat to personer i fleksjob som personlige assistenter.

Med sit firma "De blinde stoleflettere" ønsker Flemming at sende et signal til omverdenen om, at synshandicap ikke er en hindring for at blive selvstændig erhvervsdrivende.

Det bedste ved Flemmings arbejde er, at han har noget meningsfuldt at stå op til. Han har ikke haft en eneste dag, hvor han ikke har haft lyst til at tage på arbejde.

Flemming sætter en stor ære i godt håndværk. 80 % af de stole, som Flemming fletter nye stolesæder til, er Wegners Y-stole og Børge Mogensens folkestole.

Dansk Blindesamfund giver to millioner kroner til fem lovende forskningsprojekter

Behandling af inflammation i øjet, blodpropper og synsrehabilitering var i fokus, da Øjenfonden uddelte millioner til synssagen

TEKST: CAROLINE LARSEN · FOTO: HENRIK FRYDKJÆR

 Over 1.000 sygdomme kan føre til blindhed. Derfor er det vigtigt at forske i øjensygdomme, så de i fremtiden kan forebygges samt bidrage til, at færre børn og voksne mister synet. Nye behandlingsmuligheder opstår dog ikke af sig selv, men er resultatet af årelang forskning. Derfor har Øjenfonden, der er stiftet og drevet af Dansk Blindesamfund, i 40 år bidraget med økonomisk støtte til forskning, der skal forebygge blindhed og fremme øjensundheden i Danmark.

I år uddelte Øjenfonden to millioner kroner til fem førende øjenforskere, der har ambitioner om at komme et skridt nærmere nye og mere effektive behandlinger af øjensygdomme eller forbedret livskvalitet for mennesker med synshandicap.

Bred vifte af øjenforskning

Ask Abildgaard, landsformand i Dansk Blindesamfund og formand for Øjenfondens bestyrelse, bød velkommen til fondens uddeling og pointerede vigtigheden af at bidrage til nye behandlingsmuligheder.

”Vi er samlet i dag for at markere øjenforskning og de dygtige mennesker, som bruger deres viden og kunnen til at bringe os et skridt videre og bekæmpe blindhed. Vi insisterer på at dække hele spektret - fra grundforskning til rehabilitering og afhjælpning af følgerne ved at have et synshandicap”, sagde Ask Abildgaard og fortsatte:

”Vi skal ikke kun arbejde med at afhjælpe følgerne ved synshandicap, forbedre samfundsvilkårene for synshandicappede og gøre deres stemme gældende. Vi er også forpligtet til at forebygge synshandicap, både i form af forskning i øjensygdomme og oplysning samt minde os alle sammen om at passe på synet.”

Stor risiko ved grøn stær

En af dem, som tidligere har modtaget støtte til sin forskning i grøn stær, er Afrouz Ahmadzadeh. Hun modtog også i år en økonomisk håndsrækning til at forlænge sit projekt. Til årets uddeling fortalte hun derfor om sine hidtidige resultater.

Afrouz Ahmadzadeh har forsket i, hvilken

I år uddelte Øjenfonden to millioner kroner til fem lovende forskningsprojekter, der forhindrer blindhed og sikrer mere effektive behandlingsformer.

type af antiinflammatoriske øjendråber, der på lang sigt sikrer bedst kontrol af øjentrykket hos patienter med grøn stær, som har fået foretaget en tryksænkende operation. For at forhindre at hullet efterfølgende lukkes til, og øjentrykket atter stiger, bliver patienterne i dag behandlet med øjendråber indeholdende steroid efter operation. Det er dog ikke alle patienter, der kan tåle steroid, så derfor har hun undersøgt, om en anden type øjendråber kaldet NSAID har samme effekt, men færre bivirkninger.

”Det er vigtigt at prioritere glaukomforskning, for på verdensplan er der 80 millioner mennesker med glaukom. Glaukom behandles typisk med tryksænkende øjendråber, laser og kirurgi, men det er ikke altid muligt at behandle. Faktisk er der op til 15 procent af de behandlede patienter, der ender med at blive blinde”, fortæller Afrouz, der har fulgt 58 patienter med grøn stær i to år efter operation.

Skånsom behandling

Patienterne var inddelt i tre grupper, så det var muligt at sammenligne det kirurgiske resultat

af grøn stær. Den ene gruppe fik standardbehandling med steroid, den anden gruppe blev behandlet med NSAID øjendråber og den sidste gruppe fik en kombinationsbehandling. Løbende målte hun patienternes øjentryk, synsfelt, synsstyrke og eventuelle bivirkninger.

De foreløbige resultater efter to år peger på, at der ikke er nogen forskel i behandlingseffekten, men at NSAID øjendråber er mere skånsomme for patienterne.

”NSAID som behandling adskilte sig ikke signifikant fra steroid i forhold til at regulere eller stabilisere trykket. Derfor kan NSAID overvejes som et sikkert alternativ til steroid i behandlingen efter tryksænkende operation”, siger Afrouz, der glæder sig over, at hun med støtte fra Øjenfonden kan følge patientgrupperne i yderligere tre år efter operaton.

Årets legatmodtagere

Sine Sjölander, læge og ph.d.-studerende på Rigshospitalet Glostrup modtog årets hoveddonation på næsten én million kroner til sit ph.d.-projekt, der har til formål at etablere en

Forebyggelse af øjensygdomme er et af Dansk Blindesamfunds vigtige arbejdsområder, så derfor uddeler Øjenfonden hvert år millioner til ny øjenforskning.

national database om øjensygdommen uveitis, der dækker over betændelsestilstande i øjets regnbuehinde og årehinde. Databasen skal give øjnlægerne et fingerpeg om forekomsten, udredningsresultater, behandlingseffekt og langtidsprognoser ved inflammation i øjet.

Henrik Vorum, professor og overlæge på Aalborg Universitetshospital modtog 500.000 kroner til sin forskning omhandlende blodpropper i nethinden, der hvert år rammer cirka 20.000 danskere og kan føre til blindhed og alvorligt synstab. Derfor er det vigtigt at opnå ny viden, der kan forbedre håndteringen af denne sygdom og være medvirkende til at forebygge og reducere antallet af patienter. Forskergruppen vil undersøge, om forekomsten af blodprop i øjets nethinde viser variation i forhold til geografi og social status, og om denne variation afspejles i risikoen for udvikling af synstab.

Nina Milde, klinisk underviser på Rigshospitalet Glostrup modtog 160.000 kroner til sit ph.d.-projekt, der har fokus på at frembringe evidens for synsrehabilitering rettet mod unge i alderen 12-17 år. Undersøgelser viser nemlig, at blinde og stærkt svagsynede unge i højere grad end deres jævnaldrende har nedsat selvvurderet livskvalitet, begrænset uddannelse og har sværere ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Forskningsprojektet skal derfor identificere disse faktorer, skabe indsigt i problemets omfang og udvikle konkrete løsningsforslag.

Niklas Telinius, afdelingslæge og klinisk lektor på Aarhus Universitet modtog 225.000 kroner til at undersøge, om det gavner at dryppe øjnene inden operation mod grøn stær. Efter man har fået lavet et dræn, kan trykket i øjet stige igen, fordi inflammation gerne vil lukke den etablerede kanal. Derfor skal Niklas undersøge, om det er muligt at kontrollere inflammationen efter operation og dermed øge behandlingseffekten.

Afrouz Ahmadzadeh, læge og ph.d.-studerende på Rigshospitalet Glostrup, modtog 126.000 kroner til at forlænge sit projekt, så det er muligt at følge patienter med grøn stær i fem år efter operation i stedet for de planlagte to år. Afrouz har undersøgt, hvilken type øjendråber, der sikrer bedst langsigtet kontrol af øjentrykket hos patienter med grøn stær, som har fået foretaget en tryksænkende operation.

Grøn stær er en af de almindeligste årsager til blindhed på verdensplan, så derfor har Afrouz Ahmadzadeh undersøgt, hvilken type øjendråber, der sikrer bedst kontrol af øjentrykket efter grøn stær-operation.

Hjælp os med at forhindre flere synstab

Synes du heller ikke, at flere danskere skal miste synet til AMD eller grøn stær? **Støt vores kamp** mod de øjensygdomme, der gør flest danskere blinde.

SMS teksten **SYNET** til **1217** og støt med 279 kr. så er du med til at redde syn.

Øjenfonden blev stiftet i 1983 med det formål at forebygge blindhed gennem forskning. Vi giver direkte støtte både til forskning i øjensygdomme og til forskning i, hvordan man afhjælper synsnedsættelse. Desuden står vi bag uddannelse og oplysningskampagner. I år uddeler vi tre millioner kroner til nye forskningsprojekter, der redder danskernes syn.

Ny forskning skal sikre bedre behandling for uveitis-patienter og forhindre, at flere børn og voksne mister synet til den lumsk øjensygdom.

Ny forskning skal sikre bedre behandling til uveitis-patienter

2.800 danskere får hvert år konstateret en betændelsestilstand i øjet med risiko for alvorligt synstab, men der mangler overblik over, hvilke behandlinger der virker bedst

Et nyt forskningsstudie støttet af Dansk Blindesamfunds Øjenfond skal etablere landsdækkende database om øjenssygdommen uveitis og derigennem sikre den bedste behandling. Uveitis er en fællesbetegnelse for betændelsestilstande i øjets regnbuehinde og årehinde. Ubehandlet kan uveitis give svære komplikationer, der kan føre til et varigt synstab eller blindhed. Det skønnes, at uveitis er årsag til 10 procent af alle nye tilfælde af blindhed i den vestlige verden og dermed er den tredjehyppigste årsag til blindhed, som kan forebygges.

”Uveitis dækker over en gruppe af sygdomme med det fællestræk, at der er betændelse i øjets indre. Faktisk findes der omkring 40 forskellige undertyper af uveitis, og der kommer flere til, jo dygtigere vi bliver til at undersøge og stille forskellige diagnoser”, siger Oliver Niels Klefter, afdelingslæge på Øjenafdelingen Rigshospitalet Glostrup og klinisk lektor på Københavns Universitet.

Symptomer på uveitis

Betændelsen kan være lokaliseret i forskellige dele af øjet. Ved den typiske regnbuehindebetændelse findes betændelsen kun i øjets forreste del, i området omkring den farvede regnbuehinde. Det kan give smerter, lysfølsomhed, rødme i øjet og nedsat syn i varierende grad. Hvis betændelsen derimod findes i øjets årehinde bagtil i øjet, karakteriseres det som årehindebetændelse. Det kan komme til udtryk på mange måder. Nogen mærker det ikke, mens andre kan opleve lysfænomener eller nedsat syn, fordi betændelsen påvirker nethindens evne til at opfatte lys.

”Ved kronisk regnbuehinde- og årehindebetændelse er der risiko for udvikling af følgevirkninger som grå stær, grøn stær, hævelse i nethinden, karnydannelse og arvævsdannelse, der kan skade synet permanent”, forklarer Oliver.

Indsamle data om uveitis

Regnbuehinde- og årehindebetændelse kan optræde i alle aldre, da det afhænger af den

I Danmark findes der ikke et samlet overblik over uveitis, selvom øjenssygdommen er årsag til 10 % af alle nye tilfælde af blindhed i den vestlige verden.

specifikke undertype. Der er for eksempel nogle typer af uveitis, der kan ses hos børn, typisk i forbindelse med børneleddegigt. Andre typer af uveitis forekommer oftest hos yngre voksne, mens personer i 50 års-alderen også kan udvikle uveitis.

Øjenlægerne får hele tiden henvist nye uveitis-patienter, men der findes ingen præcise tal på forekomsten. Baseret på udenlandske tal mener man, at cirka 2.800 danskere hvert år får konstateret en betændelsestilstand i øjet, som kan føre til, at de mister synet.

Det, håber Oliver, at danske øjenlæger får et bedre overblik over med etableringen af en national uveitis-database, som blandt andet skal kortlægge forekomsten af uveitis. Over tid får de dermed en mere sikker dokumentation på, om forekomsten af uveitis er stigende eller faldende i Danmark.

Til det formål har læge og ph.d.-studerende Sine Munch Trangbæk Sjölander i år modtaget en bevilling fra Dansk Blindesamfunds Øjenfond på næsten én million kroner til sit ph.d.-projekt, der skal bane vejen for en systematisk indsamling af data på uveitis-patienter.

Den lumske øjensygdom

Betændelse i øjet er udtryk for, at kroppens immunforsvar er blevet aktivt i øjets indre. Det kan

der være mange forskellige årsager til. Det kan for eksempel skyldes inflammation et andet sted i kroppen eller infektion. Gigtsygdomme og bindevævssygdomme øger også risikoen for regnbuehindebetændelse. I mange tilfælde kan man dog ikke påvise en tilgrundliggende årsag trods grundige undersøgelser.

”Det lumske ved uveitis er, at øjenssygdomme klinisk kan se fuldstændig ens ud, men kan have vidt forskellige årsager. Det gør det udfordrende at finde og behandle årsagen til betændelsen”, siger Oliver, der er vejleder på Sines ph.d.-projekt sammen med professor Steffen Heegaard og overlæge Josefine Fuchs.

Behandlingen af uveitis afhænger nemlig af årsagen til sygdommen. Hvis betændelsestilstanden skyldes en infektion, vil behandlingen typisk bestå af antibiotika, som bekæmper årsagen til betændelsen. Hvis betændelsen derimod skyldes en fejlreaktion i kroppens eget immunforsvar, som angriber kroppens eget væv, kan det behandles med forskellige former for immundæmpende medicin. I langt de fleste tilfælde behandles betændelsesreaktionen med binyrebarkhormon i form af øjendråber. Binyre-

Uveitis dækker over en gruppe af sygdomme med det fællestræk, at der er betændelse i øjets indre. Der findes omkring 40 forskellige undertyper af uveitis.

barkhormoner kan dog give et forhøjet tryk i øjet og øge risikoen for at udvikle grøn stær, hvorfor øjenlægen jævnligt vil måle øjentrykket under behandlingen.

Sikker og effektiv behandling

Det igangværende forskningsprojekt kan være med til at give større indsigt i de danske uveitis-patienter og udbrede viden om, hvilke behandlinger der virker bedst på de enkelte undertyper af uveitis. Såvel i Danmark som internationalt findes der nemlig ikke mange evidensbaserede guidelines for håndtering af uveitis, hvilket Oliver håber, at den landsdækkende uveitis-database kan bidrage til.

”Det er tanken, at vi med patienternes tilladelse registrerer deres data, når de kommer til ambulante kontroller på hospitalerne. Vi registrerer, hvad vores undersøgelse viser, hvilke blodprøver der er taget og resultaterne af dem, patienternes behandling og behandlingens effekt. Sådan sikrer vi os, at patienterne altid kan tilbydes den absolut bedste behandling”, forklarer Oliver, der glæder sig over at bidrage til en forskning, der fremover kan få afgørende betydning for patienter med uveitis.

Forbedre syn og livskvalitet

”For mig personligt er det fantastisk at kunne bidrage til at redde patienters syn. Det er hele motivationen for vores forskningsindsats. Hvis vi med databasen kan bidrage til forskningen og påvise, hvilke behandlinger der virker bedst på de forskellige undertyper af uveitis, er det en stor gevinst for vores patienter, der kan få så præcis vejledning i forløbet som muligt”, siger Oliver.

Forskerne vil som en del af projektet også belyse synsrelateret livskvalitet baseret på kvalitative spørgeskemaer, da det emne er sparsomt belyst ved uveitis. Det dækker såvel synsfunktion som patienternes oplevelse af øjenssygdommen og indvirkning på hverdagen.

”Forskningsprojektet skal bane vejen for den bedste behandling til uveitis-patienter og dermed bedre syn og livskvalitet”, påpeger Oliver, der er meget taknemmelig for, at forskergruppen har modtaget støtte fra Øjenfonden til at gennemføre forskningsprojektet. ■

Gitte har netop mistet det sidste af sit syn til uveitis.

Jeg ville ønske, forskningen kunne have reddet mig dengang, så jeg ikke havde mistet mit syn

Som 20-årig fik Gitte at vide, at hun ville blive blind som 60-årig – ny forskning kan måske hjælpe andre, så de ikke skal miste synet

TEKST: CAROLINE LARSEN FOTO: HENRIK FRYDKJÆR

Gitte Micheelsen har siden sin barndom haft kronisk regnbuehindebetændelse, så hyppige øjenlægekontroller og øjendråber har været en fast del af hendes hverdag, lige så længe hun kan huske.

"Jeg fik konstateret børneleddegigt samtidig med min grønne stær som seksårig. På det tidspunkt var jeg allerede blevet blind på mit højre øje og havde ikke noget syn fra midten og ned på mit venstre øje", siger Gitte.

Som ung fik Gitte en afløbsforbedrende operation for grøn stær og kom i behandling med øjendråber for sin regnbuehindebetændelse. Øjendråberne skal hun tage hver morgen og aften resten af sit liv, så regnbuehindebetændelsen kan holde sig i ro. Men da Gitte var omkring 40 år, blussede betændelsestilstanden i øjet op.

"Mit øje var helt rødt, hævet og meget lysfølsomt. Det føltes som at have migræne i øjet. Meget smertefuldt", forklarer Gitte, som i syv måneder var hos øjenlægen en gang om ugen, indtil de fik regnbuehindebetændelsen under kontrol igen.

Blind som 60-årig

Som 20-årig fik Gitte en besked, der fik afgørende betydning for hendes fremtid. Kombinationen af regnbuehindebetændelse samt både grøn og grå stær betød nemlig, at hun højst sandsynligt ville blive blind som 60-årig.

"Det var en hård besked at få, men også rigtig svært at forholde sig til. Det var først, da mit syn tog et stort dyk ned, at det satte gang i et væld af tanker og bekymringer: Hvordan påvirker det mit liv? Kan jeg klare mig selv? Kan jeg se mine børnebørn? Alle de store spørgsmål", forklarer Gitte.

Forskning er vigtig

Øjenlægens forudsigelser holdt stik. Gitte har næsten lige rundet de 60 år og har mistet størstedelen af sit syn. Derfor glæder hun sig over, at danske øjenlæger har sat sig for at forbedre behandlingen for uveitis-patienter.

"Det er knaldhamrende vigtigt, at der er nogen, der forsker i uveitis, for jo før, du kan sætte ind med effektiv behandling, des bedre, så folk kan undgå at miste synet. Jeg ville ønske, de var nået længere med forskningen for 30 år siden, så jeg kunne have bevaret mit syn", siger Gitte. ■

Michael havde grøn stær uden at vide det

Michael troede, han skulle have et par nye briller, men i synstesten opdagede optikeren for højt tryk i øjnene og grøn stær på et tidligt stadie

 Michael Rode Madsen havde ødelagt sine briller. Han besøgte derfor Louis Nielsen i den tro, at han skulle have nye briller.

"Mine briller var ti år gamle, men de havde fungeret for mig, indtil de gik i stykker", fortæller Michael.

"I dag er jeg glad for, at jeg kom til at ødelægge dem. Hvis det ikke var sket, havde jeg formentlig mistet synet", fortæller han.

Havde ingen symptomer

En synstest hos Louis Nielsen begynder altid med et sundhedstjek, hvor kunden får målt trykket i sine øjne og i øvrigt undersøges for eventuelle symptomer på øjensygdomme.

"Jeg havde ikke haft ondt nogen steder, så jeg var sikker på, at sundhedstjekket ville fortælle, at alt var fint. Jeg tænkte, at den efterfølgende synstest ville vise, at jeg skulle have briller med nye styrker, og så var det klaret", fortæller Michael.

Men optiker Ida Sperling Thomsen opdagede i sundhedstjekket, at trykket i Michaels øjne var alt for højt.

"Jeg kunne konstatere, at trykket var for højt på venstre øje. På højre øje kunne jeg slet ikke måle det, fordi det var så højt", fortæller Ida Sperling Thomsen.

Michael havde intet mærket og ville derfor med stor sandsynlighed have mistet synet, hvis ikke det høje tryk var blevet opdaget til en synstest.

"Ida forklarede mig, at det høje tryk betød, at jeg skulle ses af en øjenlæge hurtigst muligt, og hun hjalp mig med at få en akuttid", fortæller Michael.

Ville have mistet synet

Allerede dagen efter fik han en tid hos øjenlægen, som målte samme høje tryk som hos Louis Nielsen dagen forinden.

"Øjenlægen spurgte mig, om jeg havde det godt, for mit tryk var virkelig højt. Hun kunne ikke forstå, at jeg ikke havde ondt. Men jeg kunne ikke mærke noget unormalt. Hun gjorde det klart, at jeg kunne have mistet synet, hvis det ikke var blevet opdaget, fortæller Michael, der straks blev sat i gang med behandling for grøn stær.

I dag drypper han øjnene hver dag. Det sørger for at holde trykket nede, så hans syn bevares.

Få tjekket dit syn

Michael anbefaler nu alle at få foretaget en synstest regelmæssigt.

”Jeg troede, at kroppen ville fortælle mig, hvis noget var galt, men sådan er det ikke altid. Derfor anbefaler jeg alle, jeg møder, at få undersøgt synet. Det tager ikke lang tid og er både indsatsen og tiden værd”, siger Michael.

Også i Dansk Blindesamfund lyder der en opfordring til at få kontrolleret sit syn regelmæssigt.

”Vi ved, at en tidlig indsats kan redde synet. Grøn stær er lumsk og kommer snigende, uden du opdager det - præcis som i tilfældet med Michael. Jeg er glad på hans vegne. Han kom hurtigt i behandling og fik reddet sit syn, og vi er helt enige med Michael i, at man skal bruge tiden på en synstest, så man sikrer sig, så godt man kan”, siger Ask Løvbjerg Abildgaard, landsformand i Dansk Blindesamfund. ■

Optiker Ida Sperling Thomsen fik arrangeret en akuttid til Michael, og det har med stor sandsynlighed reddet hans syn.

Sommerskolen er et frirum for børn med synshandicap

Ida og Amalie har fået et stærkt venskab på sommerskolen, der hvert år samler blinde og svagsynede børn og unge til et brag af en ferieuge

TEKST: CAROLINE LARSEN • FOTO: HENRIK FRYDKJÆR

Solen brager ned over sommerskolebørnene i Kalundborg. På lejrpladsen er der opslåede telte, så langt øjet rækker. 82 børn og unge med synsnedsættelse fra hele landet begynder sommerferien på Synscenter Refsnæs. Overalt høres livlig snak og børnegrin. Der uddeles kram. For nogen er det et år siden, de har set kammeraterne sidst, så derfor er gensynsglæden stor.

De er samlet i fællesteltet på plænen for officielt at skyde sommerskolen i gang med taler og sang – den traditionelle sommerskolesang. Sangteksterne uddeles på punktskrift og storskrift, men de fleste af børnene kan sangen udenad, for de har været med flere år i træk.

Venner for livet

En af dem er Ida Guldbæk Juul Bach på 16 år, der er på sommerskole for tredje gang. For hende er sommerferie lig med sommerskole og gensyn med kammeraterne.

”Jeg holder virkelig meget af sommerskolen og glæder mig hvert år til at komme af sted. I skolen kan jeg godt føle mig anderledes, for jeg er tit den, der har mindst kontrol over det, der sker. Jeg har ikke kontrol over, hvor folk er henne, og jeg ved ikke, hvad der sker. Derfor er det meget nemmere at være på sommerskole, hvor vi alle kan relatere til hinanden”, siger Ida, som har fået et tæt venskab med Amalie.

De to mødte hinanden på sommerskolen for tre år siden og har været tætte veninder lige siden.

”Jeg er virkelig glad for, at jeg har mødt Ida, hun betyder meget for mig. Det er rart at have fundet en rigtig god ven, jeg kan spejle mig i og dele tanker og erfaringer med. Vi skriver sammen hver dag”, fortæller Amalie Sofie Charlotte Norup på 14 år.

Netop fællesskabet med andre ligesindede er noget af det unikke ved sommerskolen. Alle børn og unge på sommerskolen har et synshandicap i en eller anden grad. De er her for at have det sjovt, udfordre sig selv og få langvarige venskaber, der varer længere end ferieugen.

Her er alle ens

Til daglig går de fleste i en almindelig folkeskole, hvor de med deres synshandicap skiller sig ud fra deres klassekammerater. På sommerskolen møder de andre børn og unge med et synshandicap, som de kan spejle sig i og sparre med. De deler en forståelse for de udfordringer, som de kan støde på i hverdagen med synshandicap.

”I skolen er jeg blevet holdt udenfor. Der er mange, som tror, jeg er dum, fordi jeg ikke kan se, hvad der står eller lave regnestykket. Men det er jo ikke, fordi jeg ikke kan lave regnestykket, jeg kan bare ikke se tallene. Derfor kan jeg tit blive forvekslet med at være dum, men så-

Ida og Amalie har fået et tæt venskab, efter de mødte hinanden på sommerskolen for tre år siden.

82 blinde og svagsynede børn indleder sommerferien med sommerskole på Synscenter Refsnæs.

Det var tredje år i træk, at de yngste elever kunne deltage i en forkortet version af sommerskolen med deres synskonsulent.

dan har jeg det ikke på sommerskole. Her føler jeg mig normal, fordi vi forstår hinandens situation”, siger Ida, som har dårligt syn på grund af øjensygdommen nystagmus.

For Amalie er sommerskolen også et trykt rum, hvor synshandicappet ikke fylder, men derimod fællesskabet og sammenholdet med de andre sommerskoleelever.

Sommerens selvtillidsboost

”Her er jeg ikke nervøs for, hvad andre tænker. Jeg føler mig helt tryk. Det er et frirum, hvor jeg kan slappe af og bare være mig selv”, fortæller Amalie, der særligt glæder sig til at prøve kræfter med crossfit.

På sommerskolen foregår aktiviteterne nemlig på blinde og svagsynedes præmisser, så sommerskoleeleverne får succesoplevelser, de kan tage med hjem i deres hverdag. I skolen er Amalie og Ida vant til, at de kun kan være med til idræt halvdelen af tiden. Det værste er, når

Sommerskolen sikrer uforglemmelige oplevelser og en uge fyldt med sjov.

Aya til venstre med solhat har glædet sig til sommerskolen i et helt år.

der er rundbold eller fodbold på skemaet. Men sådan er det ikke på sommerskolen. Her kan alle være med og være en del af holdet. Formålet er at flytte grænser, styrke selvtilliden og den enkeltes mod på at klare ting på egen hånd.

Det er 55. gang, at teltpladsen i Kalundborg summer af glade børn og livlig aktivitet. Sommerskolen arrangeres i tæt samarbejde med Dansk Blindesamfund og Parasport Danmark, så derfor kan børnene glæde sig til en uge med "Krop og bevægelse" som det gennemgående tema. Børnene skal både svømme, spille goalball, dyrke judo, prøve kræfter med crossfit og dyste i mini-triatlon.

"Det er sjovt at prøve noget nyt og udfordre sig selv. Man lærer at blive mere selvstændig og indser, at man kan meget mere, end man tror. Ens selvtillid vokser med 200 procent", smiler Ida.

Lejrliv for de yngste

Det er også en forskel, forældrene bemærker, når deres børn vender hjem efter en uge på sommerskole. Aya's mor kunne tydeligt mærke forskel, da hendes datter kom hjem fra sommerskole sidste år, forklarer Aya's synskonsulent, som er af sted med Aya på MINI-sommerskole. Det er et koncept for de yngste elever i alderen 6-10 år, som deltager på sommerskolen de første tre dage med deres lokale synskonsulent.

"Aya's mor kommenterede, at hendes datter sidste år havde rykket grænser og fået styrket

selvtilliden. Hun var nærmest vokset ti centimeter og var blevet meget mere selvstændig", siger Aya's synskonsulent, som er af sted med otteårige Aya for anden gang.

Da Aya kom hjem sidste år, var hun straks klar til at komme af sted igen. Hun blev derfor rigtig glad, da hendes mor fortalte hende, at hun var tilmeldt igen i år.

"Jeg tænkte bare jubi, så skal jeg være sammen med mine venner. Det er rigtig sjovt at være på sommerskole. Det er sjovt at være udenfor og sove i telt. Det er ikke noget, jeg plejer at gøre derhjemme", forklarer Aya, der glæder sig til svømmehallen og til at ride på heste.

Overvinder grænser

"Det er sjovt at tænke på, at det var sidste år, Aya prøvede at ride på en hest for første gang. Hun var rædselsslagen, men hun gjorde det, og bagefter var hun så stolt. Det gode ved sommerskolen er, at børnene prøver mange nye ting og udfordres i trygge rammer", siger synskonsulentten.

Derfor er Aya slet ikke bange for at ride på hest i år. Hun glæder sig helt vildt. Til gengæld frygter hun at sige farvel, når sommerskolen slutter i år.

"Det er så sjovt at være af sted, så jeg vil slet ikke have, at det slutter. Heldigvis har jeg fået mange gode oplevelser og nye venskaber, så jeg glæder mig bare, til jeg skal af sted igen", fortæller Aya. ■

Isatu er synshandicappets stærke stemme i Sierra Leone

Isatu er en inspirerende rollemodel for blinde og svagsynede kvinder i Sierra Leone og beviser på, at synshandicap ikke er en forhindring for at opnå sine drømme.

Isatu er første kvindelige præsident i Sierra Leones blindeorganisation og håber at inspirere andre kvinder til at følge deres drømme

→ Isatu Kamara er en bemærkelsesværdig kvinde, der har brugt sit synshandicap til at kæmpe for ligestilling og skabe positive forandringer for blinde kvinder i Sierra Leone. Som blind kvinde i Sierra Leone er hun selv blevet mødt af fordomme og diskrimination, men det har ikke forhindret hende i at kæmpe for sine rettigheder og inspirere andre kvinder til at gøre det samme. Snarere har det været en motivation.

Isatu er født blind, så når hendes søskende tog i skole, var hun overladt til sig selv derhjemme. Hun havde dog en onkel, som pressede på, for at Isatu skulle begynde i skole. Men hendes far undervurderede Isatus evner og potentiale til at gennemføre en uddannelse med synshandicap.

”Min onkel havde en ven, som gik på blindeskolen, så han mødtes med ham og forklarede min situation. Han troede på mig og fik min far overbevist om, at jeg skulle starte på blindeskolen”, siger Isatu Kamara, som blev glad for at gå i skole og lære punktskrift.

Fordomme og stigma

Som blind kvinde i Sierra Leone er Isatu stødt på mange fordomme. Mænd i samfundet har ofte en negativ holdning til kvinder med synshandicap og anser dem for at være mindre værd.

TEKST: CAROLINE LARSEN FOTO: PRIVAT

**Seende mænd
betragter det ofte som
skamfuldt at have en
blind kone. De ser det
som en belastning, for
de tror ikke, at vi kan
lave mad eller holde
hus.**

Isatu Kamara

”Seende mænd betragter det ofte som skamfuldt at have en blind kone. De ser det som en belastning, for de tror ikke, at vi kan lave mad eller holde hus. Men sådan er det ikke. Der er ganske få mænd, der kan se potentialet i en blind kvinde og virkelig værdsætte hende. Derfor er der mange kvinder, der bliver gift med en synshandicappet mand”, forklarer Isatu og uddyber, at vold også er en risiko for blinde og svagsynede kvinder.

Kampen for politisk deltagelse

Isatu har personligt kæmpet for at deltage i politik og har oplevet diskrimination og udelukkelse på grund af sit køn og synshandicap. Blinde kvinder bliver ofte overset i politiske processer og støder på mange barrierer. Det oplevede hun selv, da hun stillede op til præsidentposten i Sierra Leones blindeorganisation. Det var nemlig ikke uden tumult.

”I alt for mange år har mænd taget føringen i lokale og nationale valg. Det var på tide med forandring. I 2019 mente kvinderne, at de skulle have en kvindelig præsident, som så blev mig. Da stemmerne blev optalt, var jeg ikke til stede. Stemningen var for intens, da de fremmødte ville slås”, forklarer Isatu, som var glad for at løbe med sejren og dermed blive den første kvindelige præsident for Sierra Leones blindeorganisation.

Motiverende rollemodel

”Jeg håber at inspirere andre piger og kvinder med synshandicap til at følge deres drømme og deltage aktivt i organisationens arbejde. Vi kvinder bør ikke stå tilbage og blive hjemme, men deltage i møder og lade vores stemme blive hørt”, siger Isatu, som er et levende bevis på, at synshandicap ikke er en hindring for at opnå personlige mål og drømme.

Isatu er begejstret for den nye ligestillingslov i landet, der skal sikre, at en tredjedel af landets folkevalgte politikere fremover skal være kvinder. Der er dog stadig lang vej endnu. For eksempel er Sierra Leone placeret som nummer 109 ud af 146 lande på the Global Gender Gap Index, som er en international rangliste over ligestilling.

For få magtfulde kvinder

Isatu erkender også, at det stadig er en udfordring at få blinde og svagsynede kvinder til at stille op til politiske poster på grund af manglende uddannelse og kendskab til deres rettigheder. Det ønsker hun at ændre med et øget fokus på uddannelsesprogrammer for voksne. ■

Efter mange års slid, dedikation og hårdt arbejde er Dansk Blindesamfunds førerhunde blevet optaget i den internationale førerhundorganisation IGDF.

Omkring 100 mennesker var mødt op i Handicaporganisationernes Hus for at hylde de dygtige førerhunde og ønske tillykke med IGDF-certificeringen.

Danske førerhunde træder ind i verdenseliten

På førerhundens dag fejrede Dansk Blindesamfund, at organisationens førerhunde som de første i Danmark er optaget i den internationale førerhundeorganisation

TEKST: CAROLINE LARSEN

FOTO: HENRIK FRYDKJÆR

Førerhunden Atlas fik en symbolsk hyldest som den første danske uddannede førerhund efter IGDF-certificeringen. Dog betyder certificeringen, at samtlige førerhunde i Dansk Blindesamfund er godkendt og kvalitetsstempelt af IGDF.

En sort labrador iført førerhundebøjle står og logrer ivrigt med halen fra side til side, imens han får påsat en stor roset i halsbåndet. Den markerer, at førerhunden Atlas er den første uddannede førerhund efter optagelsen i den velansete International Guide Dog Federation, IGDF.

Kurt er således den første bruger, der modtager en hund efter den internationale certificering, der altså gælder samtlige førerhunde i Dansk Blindesamfund fra optagelsestidspunktet i IGDF. Kurt er en garvet førerhundebrunder, eftersom han har haft førerhund i 52 år. Atlas er hans sjette af slagsen. Kurt har derfor mange års erfaring at trække på, når han fortæller om førerhundordningens udvikling gennem årene. Han vil gerne fremhæve tre vigtige initiativer, der har betydning for førerhundene høje kvalitet i dag.

”For det første etableringen af foderværtsordningen, der passer hvalpene, indtil de er 18 måneder og klar til at påbegynde den egentlige træning. Det sikrer, at hvalpene får et godt fundament og masser af erfaringer tidligt i hvalpelivet. Det andet initiativ er ændringen i uddannelsesmetoden for førerhunde, hvor vi i dag bruger positiv forstærkning for at motivere hundene. Det skaber glade førerhunde, der er ivrige efter at hjælpe deres brugere. Det sidste er Dansk Blindesamfunds certificering i den internationale førerhundeorganisation. Det betyder, at vi er en del af et internationalt fællesskab, som deler viden, erfaringer og metoder til at uddanne verdensklasseførerhunde”, siger Kurt.

Verdens bedste førerhunde

I de seneste fem år har Dansk Blindesamfunds førerhundordning arbejdet hårdt og målrettet på at blive kvalificeret til at opfylde de internationale krav for træning af førerhunde, som IGDF stiller for at blive medlem af organisationen. Heldigvis gav de mange års slid pote, for Dansk Blindesamfund har opnået international certificering, der betyder, at førerhundene har den højeste internationale kvali-

tet. Det blev fejret på Førerhundens Dag, hvor førerhundordningen havde indbudt til fest med sang, taler og masser af godbidder. Både opdrættere, foderværter, instruktører, førerhundbrugere og de firbenede hjælpere var mødt op for at ønske tillykke og fejre verdens bedste førerhunde.

Derfor benyttede Dansk Blindesamfunds landsformand, Ask Abildgaard, sig af muligheden for at sige tak til de mange mennesker, som hver dag yder en stor indsats for at træne og uddanne førerhunde, der bidrager med frihed og tryghed for brugerne.

”Vi er her for at markere Førerhundens Dag og den internationale certificering og for at sige tak til alle, som arbejder for, at førerhunde fra Dansk Blindesamfund kan være et fantastisk hjælpemiddel og kilde til frihed for mange blinde og stærkt svagsynede”, sagde Ask Abildgaard og understregede, at Dansk Blindesamfund arbejder på at opnå øgede krav til kvalitetsstandarder for førerhunde i Danmark. I dag findes der nemlig ingen specifikke krav til træningsmetoder, færdigheder og øvrige egenskaber, som en førerhund skal have.

”I Dansk Blindesamfund går vi ikke på kompromis med kvaliteten af førerhunde. Mennesker med synshandicap har brug for sikkerhed, når de bevæger sig ud på gader, i offentlig transport og i butikker. De skal derfor have tillid til, at førerhunden har den højeste kvalitet. Det sikrer den internationale certificering med sit kvalitetsstempel”, sagde Ask Abildgaard.

Hverdagshelt på fire poter

Rikkens førerhund Silke er en af de førerhunde fra Dansk Blindesamfund, der kan bryste sig af den fornemme titel som IGDF-certificeret førerhund og dermed har gennemgået en uddannelse af højeste kvalitet. Det giver en stor tryghed for Rikke, der har genvundet sin frihed og selvstændighed, efter Silke flyttede ind hos hende for lidt over halvandet år siden.

”Inden jeg fik førerhund, var jeg ikke klar over, hvor meget energi, jeg brugte på at køre i bus, men med Silke ved min side er det en helt anden tryk oplevelse. Hun finder nemt busstoppestedet, døren og en ledig plads til mig. Det har gjort så stor en forskel for mig at få førerhund.

Landsformand i Dansk Blindesamfund, Ask Abildgaard, benyttede lejligheden til at sige tak til alle, som bidrager til, at førerhunde kan gøre en forskel i hverdagen for mennesker med synshandicap.

Jeg har fået en makker for livet”, siger Rikke, der demonstrerede en af Silkes mange færdigheder på festdagen.

Silke skal finde den nærmeste dør, men på vej derhen bliver Silke fristet af en rød pølse og førerhundekonsulenten, der stiller sig i vejen, så Silke skal navigere uden om.

”Gå frem”, siger Rikke, efterfulgt af ”find dør”. Det er stikordet til Silke, som i fuld fart navigerer uden om forhindringen og markerer døren med snuden. Hun ænsrer lige pølsen, men skynder sig forbi uden at snuppe den. Til gengæld belønnes Silke med en godbid og klapsalver fra de mange fremmødte. Der er ingen tvivl om førerhundens koncentration og målrettethed.

Førerhunde med kvalitetsstempel

Med certificeringen og medlemskabet i den internationale førerhundorganisation er Dansk Blindesamfunds førerhunde anerkendt og blandt verdens bedste. Det markerer en vigtig milepæl for Dansk Blindesamfund, der nu skal overbevise kommuner og myndigheder om, at leverandører af førerhunde skal overholde IGDF's standarder og retningslinjer.

”Det er ikke maskiner, vi taler om, men derfor kan vi godt stille kvalitetskrav til, hvordan førerhundene er uddannet og udplaceret. Slutproduktet er samarbejdet mellem hund og bruger og den frihed og livskvalitet, som samarbejdet bidrager til”, forklarer Ask Abildgaard. ■

KONKURRENCE

Vind skønne solbriller fra Louis Nielsen

Læs punktcitatet af Søren Brun, send svaret til os og deltag i konkurrencen om ét af to par solbriller efter eget valg fra Louis Nielsen (værdi op til 2.000 kr.).

Louis Nielsen er en af Danmarks største landsdækkende optikerkæder. De har skarpt fokus på øjensundhed og tilbyder et bredt udvalg af briller og kontaktlinser af høj kvalitet. Solbriller giver en vigtig beskyttelse mod solens stråler, ikke kun om sommeren, men når som helst solen er fremme. Der er mange forskellige typer og designs at vælge i mellem – billedet er blot et eksempel.

Send dit svar til os senest fredag den 27. oktober enten på mail til oejeblikket@blind.dk eller med post til:

Dansk Blindesamfund,
Blekinge Boulevard 2,
2630 Taastrup.

Skriv dit navn, adresse og telefonnr.

Mærk kuverten "Konkurrence".

Sidste nummers vindere

Svaret på sidste nummers konkurrence:

Al forretning beror på gensidig tillid hos den ene af parterne – Poul Henningsen

Vinderne er:

- Else Hansen, Ølstykke
- Bente Ritter, Rødovre

⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠
K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T
⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠	⠠
U	V	W	X	Y	Z	Æ	Ø	Å	

